

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/70/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715209484
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3715209484.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne vo veci starostlivosti súdu o mal. E. T., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenú opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Y. P., dieťa rodičov E. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. P., Y. B. XXX/X, t. č. L. XXX, zastúpenej R. H. H., advokátom, so sídlom H., D. XXXX/XX a Y. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. P., Y. B. XXX/X, zastúpeného D., za ktorú koná konateľ a advokát J., o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica, č.k. 4P/69/2015-15 zo dňa 18. septembra 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu m e n í tak, že nariaďuje predbežné opatrenie, ktorým sa otcovi nariaďuje odovzdať mal. E. T., nar. XX.XX.XXXX do starostlivosti matky.

Otcovi sa ukladá povinnosť prispievať na výživu mal. E. T., nar. XX.XX.XXXX sumou 35 Eur mesačne, počnúc dňom 01.11.2015, ktoré bude poukazovať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky maloletej.

U r č u j e sa, že nariadené predbežné opatrenie potrvá do právoplatného skončenia konania vo veci samej, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 4P/69/2015.

T.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením nariadil predbežné opatrenie, ktorým dočasne zveril mal. E. T., nar. XX.XX.XXXX do starostlivosti otca, do právoplatného skončenia konania vo veci samej, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 4P/69/2015. Matke uložil povinnosť prispievať na výživu mal. E. výživným vo výške 27,13 Eur mesačne, počnúc dňom 18.09.2015, ktoré bude poukazovať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám otca maloletej. Vo zvyšku návrh otca zamietol. Uviedol, že otec návrh na nariadenie predbežného opatrenia odôvodnil najmä obavou, že matka zoberie maloletú na neznáme miesto a bude otcovi brániť v styku s dcérou, a to nielen jemu, ale aj jeho rodičom, s ktorými má maloletá výborný vzťah, obavou, že matka nebude poskytovať dcére dostatočnú starostlivosť, čo bude mať nepochybne negatívny vplyv na jej zdravie a vývoj a nakoniec obavou, že matka bude naďalej vystavovať dieťa situáciám, ktoré by mohli vážne narušiť jej zdravý fyzický, ako aj psychický vývoj a bude mať v úmysle prostredníctvom dcéry sa pomstiť otcovi za to, že si dovolil podať tento návrh, nakoľko sa mu matka týmto viackrát vyhrážala Dospel jednoznačne k záveru, že návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia je dôvodný. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil § 74 ods. 1, § 76 ods. 1 písm. a), b), § 75a ods. 1 a § 102 ods. 1 veta prvá O.s.p. Mal za preukázané, že záujmy a potreby maloletej vyžadujú do právoplatného skončenia konania vo veci samej dočasnú úpravu pomerov rodičov k maloletej. Uviedol, že pokiaľ je nariadenie predbežného opatrenia v záujme mal. dieťaťa, nemusí byť nevyhnutne súčasne splnená aj podmienka naliehavosti potreby dočasnej úpravy. V konaniach starostlivosti súdu o maloletých by súd mal pristúpiť k nariadeniu predbežného opatrenia nielen v prípadoch, ak riešenie situácie neznesie odklad, ale aj v prípade, ak

je úprava predbežným opatrením v záujme mal. dieťaťa. Podľa tvrdení otca, matka sa pre nezhody s ním dňa 16.09.2015 spolu s mal. E. odsťahovala do spoločnej domácnosti a odišla bývať do rodinného domu v R. P., ktorý rodinný dom je vo vlastníctve jej rodičov a tento obýva spolu s jej bratom, ktorý je násilníckej a agresívnej povahy, v minulosti sa vyhrážal ublížením na zdraví svojim vlastným rodičom, dokonca ich ohrozoval nožom, preto je už dlhodobo liečený ako psychiatrický pacient. Prvostupňový súd zdôraznil, že záujem dieťaťa často vyžaduje, aby súd prijal okamžité a účinné opatrenia, ktoré majú prechodný charakter. Takýmto opatrením je aj predbežné opatrenie. Pri nariaďovaní predbežného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplných skutkových zistení. Skutočnosť, rozhodné pre nariadenie predbežného opatrenia, navrhovateľ predbežného opatrenia nemusí preukázať dôkazmi, postačí, ak z opisu rozhodujúcich skutočností, odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, vyplýva dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Otec mal. E. svoje tvrdenie o tom, že je otcom maloletej, ktorému svedčí zákonná povinnosť vykonávať rodičovského práva a povinnosti, medzi ktoré podľa § 28 ods. 1 písm. a) zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a § 62 ods. 1 Zákona o rodine patrí aj osobná starostlivosť o mal. dieťa a plnenie si vyživovacej povinnosti, preukázal kópiou sobášneho listu a rodného listu mal. dieťaťa. Z predloženého sobášneho listu vyplýva, že otec a matka sú manželia, ktorí od 16.09.2015 nežijú v spoločnej domácnosti. Ako vyplýva z úradných záznamov z pohovoru s otcom na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Y. P. zo dňa 11.09.2015 a 16.09.2015, medzi rodičmi pretrvávajú nezhody vo vzájomnom spolužití a otec má vážnu obavu o ďalší zdravý psychický a fyzický vývoj mal. E.. Vzhľadom na nezhody medzi rodičmi dospel okresný súd k záveru, že je v záujme mal. dieťaťa, aby do úpravy rodičovských práv a povinností rozhodnutím súdu, aj s ohľadom na skutočnosť, že matka sa odsťahovala spolu s mal. dieťaťom do prostredia, ktoré nie je súdu známe a kde nie je možné okamžite prešetriť pomery, boli upravené vzťahy rodičov navzájom a k dieťaťu, pretože je potrebné určiť, kto v rozdelenej rodine má vykonávať dohľad nad dieťaťom a starať sa o uspokojenie jeho potrieb. Pri rozhodovaní zohľadnil stanovisko Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Y. P., ktorý doporučil návrhu otca vyhovieť. Uplatnenému návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhal zverenia mal. E. do jeho osobnej starostlivosti, vyhovel. V časti návrhu, ktorým sa otec domáhal uloženia povinnosti matke prispievať na výživu mal. E. výživným vo výške 35 Eur mesačne, návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia považoval za dôvodný len sčasti. Uviedol, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom vzniká zo zákona a každý rodič má povinnosť prispievať na každé svoje dieťa (do času, kým nie je schopné samé sa živiť), minimálne sumou zákonom určeného minima, ktoré v čase nariadenia predbežného opatrenia zodpovedá sume 27,13 Eur. Otec žiadal, aby súd uložil matke povinnosť prispievať na výživu mal. E. výživným vo výške 35 Eur mesačne, ktorú požiadavku považoval za nedôvodnú a nepreukázanú, pretože predbežným opatrením je možné uložiť, aby povinný platil výživné v nevyhnutnej miere, ktorá suma sa podľa názoru súdu odvíja od minimálnej výšky výživného určenej zákonom.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie matka. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil. Uviedla, že otec žiadnym spôsobom nepreukázal, že by bola potreba do času rozhodnutia vo veci samej upraviť skutočnosti, ktorých úpravy sa dožadoval návrhom na nariadenie predbežného opatrenia otec. Žiadne skutočnosti nenasvedčujú tomu, že by mal byť ohrozený život alebo zdravie maloletej, v dôsledku čoho nie sú splnené podmienky na nariadenie predbežného opatrenia. Súdu vytýkala, že vzhľadom na argument o potrebe určiť, kto v rozdelenej rodine má vykonávať dohľad nad dieťaťom a starať sa o uspokojovanie jeho potrieb, dospel k tomu, že to má byť práve otec, hoci z podaného návrhu vyplýva, že doposiaľ sa o maloletú starala výhradne matka. V podanom odvolaní uviedla, že otec celkovú situáciu v rodine, ako aj starostlivosť o maloletú opísal nepravdivo. Matku vykreslil v zlom svetle, čím otec úmyselne sleduje len a len svoj zámer a nie záujem maloletej. Matka tak vyznieva ako osoba ľahostajná, nezodpovedná a bez akéhokoľvek záujmu o maloletú, čo samozrejme nezodpovedá skutočnosti, nakoľko práve matka zabezpečovala každodennú starostlivosť, výchovu a zázemie pre maloletú, pričom otec sa na starostlivosti o maloletú takmer vôbec nepodieľal. Tvrdenia otca sú účelové, nezakladajú sa na pravde a matku mrzí a je sklamaná z toho, ako ďaleko je otec ochotný zísť, aby dosiahol svoj zámer, nie záujem maloletej. Jeho zámerom je pomsta matke a na túto používa mal. E.. Uviedla, že na rozdiel od tvrdení otca o tom, že sa odsťahovala k rodičom do R. P., sa matka odsťahovala do Obce L., v ktorom nebýva uvádzaný brat matky. Rodinný dom a prostredie, do ktorého matka odišla, s maloletou v minulosti bežne a často navštevovala, prespávala tam, a teda toto prostredie je pre maloletú dobre známe a má ho rada. Majú tam vytvorené veľmi vhodné prostriedky pre výchovu dieťaťa s vlastnou izbou. Otcovi na tomto prostredí nikdy nič nevadilo, o maloletú obavu nemal. Tvrdenie otca, že by sa mala matka s maloletou odsťahovať do X. V., označila za čistý

výmysel. Uviedla, že otec tak tvrdil len z dôvodu účelovej dramatisácie situácie. Nepravdivé je aj tvrdenie otca o výhražných slovách matky, že spoločnú dcéru zoberie a viac ju otec neuvidí. Naopak, matka otcovi nikdy nebránila v styku s maloletou, avšak potom, čo matka oznámila otcovi, že sa s ním mieni rozviesť, bol to otec, ktorý vyhlásil, že ak sa tak stane, postará sa prostredníctvom svojho otca o to, aby maloletú prisúdili do starostlivosti otca. Obava matky ohľadne bránenia otca v styku s maloletou je dôvodná a bohužiaľ sa naplnila, nakoľko matka od 21.09.2015 maloletú riadne nevidela a otec jej to ani neumožňuje. Zdôraznila, že od narodenia maloletej sa zodpovedne a riadne stará o maloletú. Otec matke nepomáhal s domácnosťou a nepomáhal ani s maloletou, nevie, aký je denný režim maloletej, keďže to nikdy nerobil. Matka má preto vážne obavy, kto a ako sa o maloletú stará, keď je dočasne zverená do starostlivosti otca. Za nepravdivé tiež označila tvrdenie otca, že je posadnutá svojím koníčkom kynológiou, ktorej prispôsobuje takmer celý svoj čas. Matka vždy dbala na záujmy maloletej a jej koníček v kynológii ustúpil do úzadia po narodení maloletej, na rozdiel od otca, ktorý sa poľovníctvu, ako svojmu záujmu, venoval a stále venuje naplno aj po narodení maloletej. Pokiaľ by matka bola takou zlou matkou, ako to tvrdí otec a nevedela by sa postarať o maloletú, tak ako je možné, že otec takýto stav neriešil po dobu viac ako dvoch rokov. Otec všetok svoj voľný čas venoval svojmu koníčku, a to na úkor svojej rodiny a maloletej. Nikdy mu nevadilo, že kvôli poľovníctvu, ktoré je spojené so zabíjaním a s krvou, sa mu rozpadla rodina. Otec sa žiadnych spoločných aktivít s rodinou nezúčastnil, každú voľnú chvíľu strávil ďaleko od rodiny na poľovačkách. Pre seba si vedel zaobstarať najdrahšiu poľovnícku výstroj a rodina tak trpela nedostatkom finančných prostriedkov. Považovala za rozpor so záujmom maloletej a negatívny vplyv na jej psychiku, keď si maloletá musí zvyknúť na nové prostredie, v ktorom chýba jej doteraz najdôležitejšia osoba v živote, ktorej úloha a funkcia je v tejto situácii a čase nenahraditeľná. Zdôraznila, že neexistoval žiaden dôvod na to, aby bola mal. E. odňatá matke. Rozmer svojho konania si bohužiaľ neuvedomil ani otec, ktorý sa takýmto spôsobom chcel pomstiť matke a neuvedomil si to ani konajúci súd, ktorý mal konať objektívne a hlavne v záujme maloletej.

Otec v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v celom rozsahu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil. Za absolútne neprijateľné považoval tvrdenie matky, že pre otca nie je prvoradým záujem mal. E., ale jeho vlastná údajná pomsta voči matke. Takéto tvrdenie matky je vo svojej podstate nepravdivé, zavádzajúce a klamlivé, ktorého jediným cieľom je záujem matky na difamovaní a diskreditácii otca s cieľom vykresliť ho ako nezodpovedného otca, čo kategoricky popiera. Zdôraznil, že jeho jediným a prvoradým záujmom je zdravý vývoj maloletej. Maloletá je v období batolaťa, ktoré je síce závislé od matky, avšak správanie sa matky by nemalo byť pre dieťa traumatizujúce a nemala by vytvárať nevhodné prostredie pre jej vývin. Uviedol, že nepopiera práva matky a nemá záujem, aby nevidela svoju mal. dcéru, avšak ako otec nemohol tolerovať správanie sa matky, spočívajúce vo „vláčení“ maloletej po pochybných výletoch s jej milencom po hotelových izbách, výstavách psov, stanovačkách, poľovačkách. Pokiaľ matka neustále poukazuje na skutočnosť, že všetok svoj čas trávila s maloletou, opak je pravdou, pretože takmer celé dni trávila na počítači, kde na facebooku komunikovala so svojím milencom, alebo s ním telefonovala, písala SMS, a tak si otec nevie dobre predstaviť, ako mohla zároveň tráviť plnohodnotne čas s maloletou, poskytovať jej riadnu starostlivosť a opateru. Matka sa snaží maskovať jej zlyhanie ako matky a manželky a svojím vyjadrením v odvolaní zakrýva svoj nezodpovedný prístup k výchove maloletej a k rodine. Pokiaľ matka neustále poukazuje na to, že ako jediná sa starala o maloletú od jej narodenia, ako v nej pestovala lásku k zvieratám, venovala jej každú chvíľu, jediné miesto, kde sa s maloletou pohybovala, bolo len ihrisko, detské centrum, resp. starí rodičia maloletej, je potom v zjavnom rozpore skutočnosť, že udržuje mimomanželský pomer s mužom, ktorý trvalo žije v X. V.. Uviedol, že pokiaľ matka býva so svojimi rodičmi v Obci L., toto bývanie je nevyhovujúce, nakoľko v rodinnom dome žije aj mentálne a fyzicky postihnutý brat matky R., ktorý si vyžaduje 24-hodinovú opateru a jeho správanie je vzhľadom na jeho mentálne postihnutie vysoko nepredvídateľné a agresívne, a preto je veľkým rizikom, aby sa maloletá zdržiavala v takejto domácnosti. Nemôže tak dopustiť, aby maloletá žila v prostredí, v ktorom sa vyskytuje ťažko duševne a zdravotne postihnutý brat matky, ktorý je hrozbou pre svoje okolie. Odvolanie matky označil ako jej vlastnú obhajobu za jej zlyhanie, ktorým sleduje svoje vlastné záujmy. Nie je pravdou, že sa matka po narodení dcéry vzdala svojich koníčkov - poľovníctva a kynológie, je to len zavádzanie súdu, pretože aj jej súčasný milenec je vášnivý kynológ a poľovník a ich spoločnou snahou je rozvíjať tieto záujmy spolu s deťmi. Potvrdil, že s opaterou a starostlivosťou o maloletú mu pomáha jeho matka, a to len z dôvodu, že nechce absolútne nič zanedbať. Táto situácia je pre neho novou a má pred ňou rešpekt. Má však záujem maloletej poskytnúť čo najlepšiu starostlivosť a k tejto situácii sa stavia vysoko zodpovedne. Poprel, že by z bytu, v ktorom predtým spoločne s matkou žili v jednej domácnosti, odišiel k svojim rodičom. Zotrval na tvrdení, že matka nie je schopná postarať sa o

maloletú, a to najmä z dôvodu, že nemá absolútne vytvorené bytové podmienky pre bývanie s maloletou a zároveň je presvedčený, že matka bude naďalej preferovať svoje koníčky a záujmy, ktorých sa ani kvôli maloletej nikdy nevzdá. Odporkyňa nemá vlastný byt, bývanie u rodičov v L. je vzhľadom na zdravotné postihnutie jej brata neprijateľné. Vyslovil obavu, že matka je schopná maloletú zobrať preč buď do domu k svojim rodičom alebo k svojmu bratovi, v ktorých sú absolútne nevyhovujúce podmienky pre výchovu maloletej. Konanie matky je nevyspytateľné a nemožno predvídať, čoho všetkého je schopná, preto sa domnieva, že je v najlepšom záujme maloletej, aby bola minimálne do času, kým súd nerozhodne vo veci samej, ponechaná v starostlivosti otca, ktorý sa o ňu príkladne a veľmi vzorne stará.

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Uviedol, že rodinu mal. E. a jej rodičov neevidovali ako rodinu problémovú, a to až do 11.09.2015, kedy prvýkrát oddelenie navštívil otec maloletej a oznámil, že matka z dôvodu chovu štyroch psov zanedbáva starostlivosť o dieťa, správa sa k nemu agresívne a chované psy v ich byte mal. dieťa ohrozujú. Otec vyslovil obavu, že vzhľadom na to, že matka udržiava mimomanželský vzťah s iným mužom, odsťahuje sa zo spoločnej domácnosti do neznámeho prostredia. Dňa 16.09.2015 otec oznámil, že jeho manželka a matka maloletej zo spoločnej domácnosti odchádza k svojim rodičom do R. P.. Matka navštívila úrad dňa 28.09.2015 a potvrdila, že jej spolužitie s otcom maloletej je neusporiadané, a že z tohto dôvodu opustila spoločnú domácnosť aj s mal. E.. Rozhodne poprela tvrdenie otca, že by starostlivosť o mal. E. zanedbávala, a že by mala v úmysle odsťahovať sa k svojmu súčasnému priateľovi do X. V.. Uviedla, že v rodinnom dome v L. býva aj jej mladší brat, ktorý je autista a nie je pre svoje okolie nebezpečný. Uviedol, že až do 16.09.2015 rodičia spolu s maloletou bývali v Y. B. v byte otca, a preto možno usudzovať, že táto domácnosť je zriadená a náležite vybavená pre zabezpečenie zdravého vývoja dieťaťa. Zo strany matky, susedov, ani orgánov miestnej samosprávy nebolo úradu signalizované, že by tieto bytové podmienky boli pre dieťa nevhodné. Dieťa v tomto prostredí dva roky vyrastalo, je na toto prostredie adaptované, preto až do prešetrenia pomerov aj v domácnosti matky a do rozhodnutia súdu vo veci samej považoval za vhodné, aby dočasná výchova dieťaťa bola zabezpečovaná v tomto prostredí, teda u otca.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie matky je dôvodné. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

R.Predbežné opatrenie je procesným prostriedkom, ktorý slúži na poskytovanie rýchlej, efektívnej, ale zásadne len dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi konania. Vo svojej podstate je tak konkretizáciou a naplnením ústavného práva na súdnu a inú právnu ochranu. Jeho účelom je poskytnutie dočasnej ochrany subjektívnym právam a oprávneným záujmom fyzických, resp. právnických osôb, a to v prípade, ak je táto dočasná ochrana naliehavá.

V danej veci bola nepochybne osvedčená existencia právneho vzťahu medzi účastníkmi konania, keď mal. E. je dieťaťom pochádzajúcim z manželstva svojich rodičov, ktorí nežijú v spoločnej domácnosti.

Návrhom na nariadenie predbežného opatrenia sa otec maloletej domáhal, aby maloletá bola zverená do starostlivosti otca, do právoplatného skončenia konania vo veci samej, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 4P/69/2015 a matke bola uložená povinnosť prispievať na výživu mal. E.. Okresný súd návrhu otca v podstate vyhovel (v celom rozsahu ohľadne návrhu na zverenie maloletej do starostlivosti otca a čiastočne ohľadne vyživovacej povinnosti matky), keď považoval za potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov konania. Dospel k záveru, že pre nezhody medzi rodičmi je v záujme mal. dieťaťa, aby do úpravy rodičovských práv a povinností rozhodnutím súdu vo veci samej boli upravené vzťahy rodičov navzájom a k dieťaťu. Zohľadnil skutočnosť, že matka sa spolu s mal. dieťaťom odsťahovala do prostredia, ktoré nie je súdu známe a kde nie je možné okamžite prešetriť pomery, pričom bolo potrebné určiť, kto v rozdelenej rodine má vykonávať dohľad nad dieťaťom a starať sa o uspokojenie jeho potrieb.

V preskúmvanej veci sa odvolací súd stotožňuje s názorom prvostupňového súdu, že vyvstala potreba dočasne upraviť pomery medzi účastníkmi konania formou predbežného opatrenia, avšak nepovažuje za opodstatnené zveriť maloletú do dočasnej starostlivosti otca a rozhodnúť o povinnosti matky prispievať na výživu pre maloletú.

V oblasti starostlivosti o mal. deti môže súd nariadiť predbežné opatrenie z dôvodu uvedeného v § 76 ods. 1 písm. b) O.s.p., podľa ktorého predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi, aby odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti. Obsah citovaného zákonného ustanovenia súvisí s otázkou výchovy mal. dieťaťa. Výchova mal. dieťaťa je inštitút rodinného práva, upravený v Zákone o rodine. To však neplatí o starostlivosti o dieťa. Starostlivosť, ktorá môže byť obsahom predbežného opatrenia, je inštitútom procesného práva, ktoré je upravené Občianskym súdnym poriadkom. Odovzdanie mal. dieťaťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti inej osoby, alebo do striedavej osobnej starostlivosti, je v skutočnosti faktickým opatrením, ktoré trvá dovtedy, kým súd nerozhodne o výchovnom prostredí mal. dieťaťa. Základným predpokladom pre nariadenie predbežného opatrenia je potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov (§ 74 ods. 1 O.s.p.).

Odvolačný súd sa nepochybne stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že v danom prípade sú splnené zákonné predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia, keďže z tvrdení otca, obsiahnutých v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, jeho vyjadreniu k podanému odvolaniu, ako aj zo samotného odvolania a stanoviska kolízneho opatrovníka je zrejmé, že pomery účastníkov, ktorí od 16.09.2015 nežijú v spoločnej domácnosti, je potrebné dočasne upraviť, nakoľko medzi rodičmi sú nezhody ohľadne zabezpečenia starostlivosti o maloletú. Určujúcim kritériom pri rozhodovaní súdu o akejkoľvek úprave pomerov k mal. dieťaťu je záujem mal. dieťaťa. V preskúmvanej veci odvolací súd, na rozdiel od súdu prvého stupňa, zastáva názor, že je nevyhnutné predbežnou úpravou ponechať maloletú v starostlivosti matky, ktorá túto dlhodobu (viac ako dva roky) zabezpečuje. Voči tejto starostlivosti otec do 11.9.2015 nemal žiadne výhrady (v tento deň prvýkrát navštívil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Y. P.). Nedostatky v starostlivosti o maloletú neboli zistené ani úradom práce, sociálnych vecí a rodiny. Maloletá bola od svojho narodenia v osobnej celodennej starostlivosti matky, ktorá s ňou bola na rodičovskej dovolenke, zabezpečovala jej starostlivosť. Pokiaľ matka spoločnú domácnosť spolu s maloletou opustila pre pretrvávajúce nezhody medzi rodičmi, nemožno len z tohto dôvodu vyvodiť, že nie je schopná naďalej starostlivosť o maloletú zabezpečovať. Neschopnosť matky zabezpečovať starostlivosť o maloletú nemožno vyvodiť ani zo skutočnosti, že matka sa venuje kynológii. Kolízny opatrovník, ktorý dňa 13.10.2015 (po rozhodnutí prvostupňového súdu) prešetril pomery v rodinnom dome v L., do ktorého matka s maloletou odišla a správu o šetrení týchto pomerov predložil odvolaciemu súdu, nezistil, že by matka nevytvorila vhodné podmienky pre starostlivosť o maloletú. Rodinný dom v L. je novopostavený dvojpodlažný rodinný dom, v ktorom matka má k dispozícii dve miestnosti, domácnosť je udržiavaná v čistote a poriadku, chovná stanica sa v tomto rodinnom dome nenachádza, psy sú v dome rodičov matky v R. P.. Pokiaľ sa v tejto domácnosti matky nachádza aj jej zdravotne postihnutý brat, tento má zabezpečenú 24-hodinovú starostlivosť zo strany svojej matky. Pokiaľ má matka vytvorené vhodné bytové podmienky pre starostlivosť o maloletú, ktorú doposiaľ aj fakticky zabezpečovala, niet v tomto štádiu konania žiadny zákonný dôvod neponechať maloletú v jej starostlivosti a nerozhodnúť o platení výživného zo strany otca v nevyhnutnej miere, a to až do rozhodnutia vo veci samej. Odvolací súd zdôrazňuje, že sa jedná o opatrenie dočasné, a to ponechanie dieťaťa v starostlivosti matky, ktorý pojem nie je totožný s pojmom výchovy, resp. osobnej starostlivosti a o určení povinnosti platiť výživné v nevyhnutnej miere, ktorý pojem nie je totožný s pojmom výživného, a preto bude toto predbežné opatrenie účinné len do doby, kým súd nerozhodne vo veci samej, t. j. o zverení maloletej do osobnej starostlivosti jednému z rodičov, prípadne do rozhodnutia o striedavej starostlivosti. Odvolací súd pri svojom rozhodnutí zohľadnil aj stanovisko kolízneho opatrovníka zo dňa 26.10.2015, podľa ktorého mal. E. je dieťa v útlom veku, odlúčenie a absencia prítomnosti matky, ktorá doposiaľ denne zabezpečovala jej starostlivosť, by mohla v budúcnosti zanechať na dieťati psychické následky, a preto je potrebné, aby dieťa malo naplnené i tieto základné potreby, a tým je prítomnosť matky.

Odvolačný súd je jednoznačného názoru, že v právnych vzťahoch účastníkov nedôjde nariadením tohto predbežného opatrenia k vytvoreniu nenávratného stavu, nakoľko doba trvania tohto predbežného opatrenia je obmedzená právoplatnosťou rozhodnutia vo veci samej v konaní o zverení maloletej do osobnej starostlivosti a určenia výživného.

Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že podľa § 76 ods. 1 písm. a), b) O.s.p. predbežným opatrením nariadil, aby otec odovzdal mal. E. T., nar. XX.XX.XXXX do starostlivosti matky a zároveň otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu mal. E. výživným vo výške 35 Eur mesačne,

počnúc dňom 01.11.2015, ktoré bude poukazovať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky maloletej.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.